

ZRAČNI NAPAD

BOŽO VODUŠEK

*Naenkrat so zvonovi in sirene
začeli biti, vpiti v divjem hrumu,
in vmes je bilo slišati jeklene
ogromne hrošče po brnečem šumu.*

*Ljudje na vrat na nos so v smešnem diru
se tekli skrit med heraklitne stene,
ker že so hrošči vsipali ognjene
odpadke po prepadenem vsemiru.*

*Na bližnjih gričih se je zapodilo
sto majhnih gluhih ragelj proti nebu,
nesoč nad mrtvim mestom oznanilo
o nekem davnem križu in pogrebu.*

*Med treskom so po ulicah lijaki
zazevali, sladikasto rdečilo
v marogah je zidove poškropilo,
frčali so razkosani vojaki.*

*Po celi panorami so se v beli
vijugi dvignili lahkotni dimi,
z zvonikov, streh so švignili veseli
plameni kvišku v sončni, blede zimí.*

*Odprle so se v bolnicah garaže,
avtomobili s križi so zdrveli,
z Magirusovo lestvo so hiteli
gasilci tja, kjer se petelin kaže.*

*Psoglavski potapljači so planili
na cesto in brodili po lepljivi
strupeni brozgi in po tleh trosili
bel prah kot po slabo rodeči njivi.*

*Jekleni hrošči so takrat se s pravo
lagodnostjo obračali na sivi
nebeški ploskvi in v nepozabljivi
mogočnosti izginili v daljavo.*